

عنوان مقاله:

سیل لرستان؛ پازل بهم ریخته ای از یک بحران

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

سیده انوشه میرمجلسی

خلاصه مقاله:

از آنجایی که رخدادهای بحران قابل پیشگیری نیست، افزایش آمادگی و کسب اطلاعات لازم در مواقع بحرانی ضروری است. هدف از انجام این پژوهش بررسی نقش رسانه های مشارکتی در تاب آوری جامعه در زمان بحران است. بستر مطالعاتی این تحقیق، سیل سال ۱۳۹۸ در استان لرستان است. این پژوهش ضمن بررسی مفهومی و نظری رسانه های مشارکتی و تاب آوری؛ به ادبیات نظری و مفاهیم مرتبط با ارتباطات بحران، سرمایه اجتماعی و مولفه های حکمرانی خوب نیز توجه کرده است. روش این تحقیق، کیفی است و مصاحبه ها از طریق پنج گروه کانونی متشکل از افراد سیلزده استان لرستان گردآوری شده است. یافته های پژوهش نشان میدهد که وضعیت سرمایه اجتماعی در این استان پیش از وقوع سیل نیز مناسب نبود. ظرفیت رسانه های مشارکتی برای مردم ناشناخته بود و ضعف اقتصادی و مشکلات معیشتی در بخش زیادی از مناطق سیلزده لرستان باعث شد تا میزان بهره مندی از امکانات ارتباطی پایین باشد. این موضوع میزان اثرگذاری ارتباطات بحران را کاهش داد. کمتوجهی به ظرفیت رسانه های مشارکتی، ضعف ارتباطات بحران از سوی نهادهای رسمی، بیاعتمادی پیشین مردم به نهادهای دولتی و ضعف مولفه ها و شاخصهای حکمرانی خوب پیش از وقوع بحران، تأثیر محسوسی بر کاهش تاب آوری مردمان مناطق داشته است. این موضوع پس از رخداد سیل نیز به دلیل عدم پاسخگویی و نبود شفافیت تشدید شد. این تحقیق به روش کیفی و مصاحبه ها در گروه های کانونی براساس رهیافت کمتراخت یافته و سپس متمرکز(قیف) انجام شده است.

کلمات کلیدی:

رسانه های مشارکتی، تاب آوری، حکمرانی مطلوب، ارتباطات بحران، سرمایه اجتماعی، مدیریت یکپارچه سیلاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1895147>

